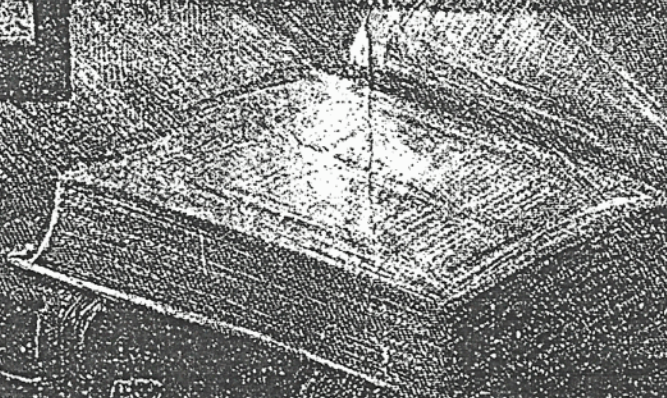

LUMINA BIBLIEI

GUMINA BIBULIE

REVISTA LUNARA

CUPRINSUL:

Zilele lui Daniel
„1290 zile“
„Uriciunea“
Timp binecuvântat
T-ia sosit lumina (poezie)
Stabilirea timpului
Insemnătate
„...“ se scoală
Cautarea (.....)
Cei înțelepți
Fii vesel timpul a sosit (poezie)
Scrisori interesante

ABONAMENTE:

Pentru România pe un an:

Carol Lisetz, Viena XVI, Panikengasse 36, F.A.

Zilele lui Daniel

„Și am auzit pe bărbatul cel îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului, când ăi-a înălțat dreapta și stânga spre cer și a jurat pre cel viu în etern, că acesta va fi la un timp, și jumătate de timpul, și când se va împlini sfărâmarea puterii poporului sfânt, toate aceste se vor împlini.“ — Danie 12 : 7.

SINGUR Iehova face lucruri mari și minunate. (Ps. 136 : 4) Pe Daniel îndrumarea lui Iehova l'a obligat, ca să pecețuiască și să ascundă „până la timpul sfârșitului“ cele însemnate în cartea ce poartă numele său. În articolul precedent am arătat dovezile scripturale, că „timpul sfârșitului“ amintit de Daniel a început în 1914; pentru că după cum am văzut, Daniel nu a vorbit în interesul său, ci în interesul „poporului lui Dumnezeu cu care a făcut legământ“ ilustrat prin Daniel, și așa-l putem privi pe dânsul cașicum ar trăi acum în timpul sfârșitului și ar zice: „Și eu Daniel am privit și iacă sta doi alții, unul dincoace pe malul râului și unul dincolo pe malul râului. Și a zis unul către bărbatul îmbrăcat în vestmântul de in, care era deasupra apelor râului: când va fi acest sfârșit al minunilor acestora?“ — Daniel 12 : 5, 6.

² Mihael s'a sculat în 1941, în acest timp i-a poruncit Dumnezeu ca să se scoale și să-și ocupe în Sion, pe tronul sfânt, locul său de autoritate și onoare, și ca să-și înceapă domnia. (Psalm 2 : 6) Aceasta a semnalat nașterea guvernului sau al națiunii sfinte. Vedenia lui Daniel descrie stăpânirile animalice mondiale, care trebuie să domnească până la timpul când Christos își ia puterea de stăpânire și începe să domnească și pune la îndoială dreptul de domnie al stăpânirilor lumci, iar în legătură cu aceasta va urma o mare nenorocire. Înainte de acest timp, nici Daniel și nici poporul ilustrat prin el nu a putut înțelege vedenia. Marele eveniment pe care l'au așteptat toți aceia, care cu credincioșie au ținut la Dumnezeu, venirea Domnului Isus și începutul domniei sale, a fost și este și azi evenimentul cel mai important. Când Iehova l'a așezat pe tronul său sfânt și s'a născut națiunea sfântă, atunci s'a împlinit o minune dintre cele ce a văzut Daniel, dar pe care nu le-a înțeles. În cer s'a încins un mare război, în urma căruia Satan a fost aruncat jos din cer. Mai târziu s'a deschis templul și s'a descoperit clasei preumbrită prin Daniel două lucruri sau semne minunate, adică organizația lui Dumnezeu una, și organizația Diavolului a doua (Psalm 12:1—3) Deschiderea templului înseamnă timpul începutului înțelegerei. Aceste minuni existau desigur și mai înainte, înainte ce s'a arătat desoperit) unșilor închipuiți prin Daniel.

³ Despre aceste minuni a întrebat Daniel: „Când va fi acest sfârșit al minunilor acestora?“ Dacă ne eugetăm la aceia, că lucrul cel mai principal este, ca să înțelegem vedenia. cuvintele lui Daniel trebuie să însemne cam următoarele: „Când va veni timpul când aceste lucruri se vor înțelege?“ La aceasta întrebare Daniel a primit următorul răspuns: „la un timp, în timpuri și jumătate de timp; și când se va împlini sfărâmarea puterii poporului sfânt, toate aceste se vor împlini.“ Biblia engleză zice în acest text: „toate aceste lucruri“, dar scris cu litere culcate, ce înseamnă că aceste cuvinte au fost adăugate de traducători. Dar acum la lumina adevărului prezent, vedem că cuvântul de lipsă îl putem completa cu cuvântul „zile“, deoarece așa s'a referă la sfârșitul celor 1260 zile.

În sfârșit, Daniel, care a închipuit pe poporul marelui Dumnezeu, i-a văzut câte un înger pe ambele maluri ale râului cel mare. Râul acela a servit scopul de a demonstra țească de o altă pe l'cel ce studiază împlinirea timpului și probabil arată punctul însemnat al istoriei, adică anul 1914, de la care timp încoace Satan nu va mai avea drept să-și continue stăpânirea neîntreruptă, neconturbat. Atunci s'a sfârșit domnia lui Satan și a început domnia lui Christos. Cam la 1 Octombrie 1914 era punctul hotărâtor, și acest timp înseamnă începutul celor trei și jumătate timpuri, adică alor 1260 zile, numite „un timp, timpuri și jumătate de timp“.

⁵ Declarația care stabilește lămurit sfârșitul celor trei și jumătate de timpuri, adică 1260 zile, așa sună: „Când se va împlini (de către dușman) sfărâmarea puterii poporului sfânt, toate acestea (zile) se vor împlini.“ Persecutarea urmașilor lui Christos, e începutul vârstei creștine. Cu greu se poate spune, că toți aceia care au fost persecutați, ar fi făcut parte din organizația lui Dumnezeu. Această persecuție a durat neconținut timp de mai multe secole. Este adevărat, că papalitatea a avut putere și influență covârșitoare între anii 539—1799, și că atunci a suferit o lovitură. Dar corespunzător adevărului nu putem susține, că persecuțiunea poporului sfânt al lui Dumnezeu s'ar fi sfârșit la 1799, și nici aceia nu se poate susține, că mișcările reformiste, pornite înainte sau după anul 1799, le ar fi pornit exclusiv numai unșii Domnului. Creștinii au fost persecutați din

timp, și aceia care s'au luptat pentru ideile de reformare, încurând s'au unit cu organizația Diavolului; chiar dacă au făcut aceasta din necunoștință, nu schimbă de loc faptele întâmplate.

⁶ Cele trei timpuri și jumătate trebuia să facă 1260 de ani și să se înceapă dela supremația papalității, adică 539, astfel sfărâmare puterii poporului sfânt trebuia să se sfârșească în 1799. Dar faptele nu se unesc cu aceia, că sfărâmare poporului lui Dumnezeu s'ar fi sfârșit în 1799. Din citirea îngrijită a profeției lui Daniel, reesă, că „timpul sfârșitului“ nu este una cu sfârșitul celor 1260 zile.

⁷ Dupăcum am și arătat, dovada arată, că cele trei timpuri și jumătate ale lui Daniel, au început dela începutul „timpului sfârșitului“, adică dela 1 Octombrie 1914. În acel timp exista pe pământ un popor al lui Dumnezeu consacrat pedepșit cauzei sale, care au rupt orice legătură cu organizațiile lumesti. Din toate puterile lor s'au străduit să vestească adevărul și împărăția lui Dumnezeu. Faptele însemnate depe acel timp și după zilele următoare, precum și Scriptura arată, că descrierea profetului despre „poporul sfânt al lui Dumnezeu“, se potrivește întocmai acestei clase.

⁸ O mare persecuție a poporului sfânt al lui Dumnezeu a început exact după trei ani și jumătate literali, adică după 1260 zile scripturale, în 1918. La începutul lunii Februarie al anului 1918, în Canada pe multi au deținut dintre poporul sfânt al lui Dumnezeu și i-au băgat în închisoare. Tot în acest timp au sechestrat cărțile și scrisorile oficiale a Societății din Brooclin, și peste vreo câteva zile au deținut în Brooclin pe funcționarii Societății. Ei au fost părați de agenții lui Satan, au fost acuzați de inculpați, osândiți la mai mulți ani de închisoare, iar în Iunie 1918 au fost întemnițați. Potreștinii din aceiaș credință scumpă devotați lui Dumnezeu, și în alte părți a pământului i-au deținut și i-au băgat în temniță. Biroul principal al Societății era părăsit cu desăvârșire, orice legătură cu branșele era ruptă, lucrul mărturiei a fost împiedecat peste întreaga lume. Aceasta sfărâmare (Biblia Miniatură: imprăștie-re), Satan a făcut-o în timpul când experiențele poporului lui Dumnezeu ajung-eau la culme. Această lucrare blestemată a făcut-o Satan infuriat pe poporul lui Dumnezeu, după ce a fost aruncat jos din cer. — Apocalips 12 : 13—17.

⁹ Așa se vede, că numerele din Apocalips trebuie să le luăm literal, și așa se vede, că aceasta se referă și la profeția lui Daniel. Conform socotirii timpului biblic, un an ce se compune din 360 zile, „un timp“. Deci „un timp, timpuri și jumătate de timp“ face 1260 zile, adică trei ani și jumătate. Acest timp trebuie să înceapă la so-sirea „timpului sfârșitului“, adică la 1 Octombrie 1914, și trebuie să se sfârșească în primăvara anului 1918. Deci faptele binecunoscute, văzute și prezicerile Scripturii se unesc una cu alta și arată, că cele 1260 zile însemnă timp luat literal, și a început la 1 Octombrie 1914 și s'a sfârșit în primăvara 1918.

¹⁰ Dupăcum susține Scriptura, „sfărâmării putere poporului sfânt“ amintit mai sus, a fost sfărâmarea cea din urmă. Venirea Domnului la templul său în timpul, când puterea poporului este sfărâmată, a însemnat

începutul aceluși timp, când pe cei aprobați îi strânge în templu, sub mantia dreptății adică în umbra Celui prea Înalt. Promisiunea spune, că aceia care vor fi astfel adunați, rămân în umbra Atotputernicului, vor fi scutiți de orice nenorocire. (Psalm 91:1-3) „Iehova zidește Ierusalimul (pe poporul său sfânt), pre cei risipiți ai lui Izrael îi adună.“ (Psalm 147:2) Faptele arată că această lucrare a început în 1918. Cei ce se încred în Iehova sunt ca muntele Sion, ce nu se clătește, ci stă în etern.“ — Psalm 125 : 1, 2.

¹¹ „Mai înainte de a suferi dureri de facere, a făcut, până a nu-i veni durerile, s'a ușurat de copil!“ (Iesaia 66 : 7) Aceasta a semnalat nașterea stăpânirii sau națiunii, întrucât Christos ca rege a fost așezat pe tronul său. (Psalm 2 : 6; 110 : 2) Durerile de facere numai după facere a venit asupra Sionului, și a născut pe copii săi. (Iesaia 66 : 8) Aceasta are însemnătate specială cu privire la sfârșitul persecuției poporului său sfânt. „Deaceia îi va lăsa până la vremea când va naște cea care sa nască, și rămășița fraților săi se va întoarce la copiii lui Izrael.“ (Mica 5 : 2) „Căci nu va mai intra în tine, nici un om netăiat împrejur, sau nesfânt.“ (Iesaia 52 : 1) „Nu se va mai auzi vorbind de silnicie în țara ta, nici de pustiire și prăpăd în ținutul tău, ci vei numi zidurile tale „mântuire“, și porțile tale „laudă“.“ (Iesaia 60 : 18) „Dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate.“ — Zaharia 14 : 2.

¹² Dacă aceste texte au valoare dela 1918, și se referă la timpul de acuma, atunci sfărâmarea a puterii poporului lui Dumnezeu în anul 1918 a executat-o Satan. Aceasta o dovedește și concluzia de sus, potrivit faptelor, că în 1918 se sfârșește sau are timpul sfârșitului minunilor văzute de Daniel timpul înțelegerii, sfârșitul celor 1260 zile, când Domnul a venit la templul său. Pe seama poporului lui Dumnezeu aceasta formează o altă dovadă, că împărăția lui Dumnezeu într' adevăr s'a început. (Daniel 12 : 6) Dupăcum se vede, dovezile enunțate stabilesc și începutul și sfârșitul celor 1260 zile, și arată, că această vârstă nu stă în nici o legătură cu papalitatea, afară doar de faptul, că papalitatea asemenea face parte din organizația Diavolului, și ea asemenea a luat parte la persecutarea poporului lui Dumnezeu, cum s'a amintit mai sus.

¹³ Se pare sigur, că numai după împlinire lasă Dumnezeu poporului său să înțeleagă profețiile înregistrate de profeții săi. Dacă aceasta este drept, atunci aceasta formează o altă dovadă hotărâtă, că nimenea nu poate să se mândrească cu oareșcare merit, ce privește înțelegerea profețiilor.

„1290 zile“

¹⁴ În profeția lui Daniel, afară de aceasta, mai figurează încă două perioade, cu durată stabilită exact, adică 1290 una, și 1335 zile, alta. Nici o dovadă Scripturală nu avem, ce ar arăta, că și aceste două perioade trebuie să se înceapă exact în același timp cu cele 1260 zile. Dovezile scripturale și faptele dimpotrivă arată, că în ordinea dată de Daniel, cele 1290 zile, vor urma pe cele 1260 zile. Ținând seamă de aceasta, acum vom examina Scriptura și faptele.

¹⁵ După ce Daniel a vorbit despre curățire și probarea poporului lui Dumnezeu, așa continuă: „Și din țin-

pul în care sacrificiul cel perpetuu se va desființa, și uriciunea pustiirii se va ridica, va fi omie două sute nouăzeci de zile". (Daniel 12:11) Profetul amintește aici două lucruri, care trebuie să existe într-un timp în cursul acestor zile. Aceste două lucruri sunt: 1) sacrificiul perpetuu (Trad. Károli: sacrificiul de toate zilele) va fi desființat, și 2) uriciunea pustiirii se va ridica. Cu ocazia examinării acestei profeții ar fi nepotrivit, să lășăm la o parte celelate părți a organizației Diavolului, și numai o parte a ei s'o socotim. Întotdeauna trebuie să avem înaintea ochilor noștri, că marele război, nu între Iehova și papalitate, ci între Iehova și Satan marele ispititor al lui Dumnezeu se va. Natural, nu se poate trage la indoială, că papalitate nu ar fi o parte a organizației lui Satan, dar trebuie să știm că întreaga organizație a lui Satan nu stă numai din aceasta. Papalitatea în sine nici nu constituie pedepin ramura religioasă a ei. Deci nicidecum nu se pot pune toate în sarcina papalității, câte face Satan prin organizația sa, în înțelesul profeției.

¹⁶ Jertfa lui Isus Chrisos, a fost depusă odată pentru totdeauna în interesul tuturor; afară de aceasta nu este jertfă pentru păcat. (Evrei 10:26) Jertfa desăvârșită a lui Isus Christos, o nesocotește, „slujba“ preoțească, o pune la o parte. Această învățătură falsă se arată prin aceea, că pâinea și vinul va fi prefăcut cu adevărat în sângele și trupul lui Christos, de preotul care face slujba; acesta învățătură desprețuiește puterea sau valabilitatea perpetuă a jertfei lui Isus Christos. Acest obicei a fost adus cu multe secole înainte și până în ziua de azi îl exercitează. Se poate spune deci cu drept cuvânt, că desființarea sacrificiului perpetuu, l'au început deja cu multe secole înainte. Însă partea religioasă a organizației lui Satan nu constă numai din papalitate. Biserica catolică desigur au înființat-o în scopuri bune, însă Satan nu peste mult a pus mâna pe ea. Asemenea și pe bisericile protestante le-au înființat în scop cinstit și bun, dar pe cari Satan la timpul său asemenea le-a silit să-i dea ascultare.

¹⁷ Acum însă a sosit și timpul acela, când nu numai papalitatea a înlăturat sacrificiul perpetuu, dar într'un mod și mai nelegiuit, și sistemele protestante. Azi cea mai mare parte a preoților protestanți, tăgăduesc, că sângele lui Isus ar avea ceva valoare de răscumpărare. Învățătura evoluționistă, care predomină sistemele protestante și altele, în modul cel mai defăimător și batjocoritor a înlăturat sacrificiul perpetuu. Însă în timpul împlinirii profeției lui Daniel, trebuie să se întâmple ceva mai mult atâta.

„Uriciunea“

¹⁸ Speranța și dorința poporului lui Dumnezeu, era întotdeauna întemeierea împărăției lui Dumnezeu prin Christos. Și catolici și protestanții au învățat poporului despre întemeierea împărăției lui Dumnezeu; ei însă despre întemeierea împărăției lui Dumnezeu au o părare cu totul deosebită de cea a Bibliei. Ei așa zic, că această împărăție vor zidi-o oamenii. Politica lui Satan a fost totdeauna aceea, ca să înstreineze pe oameni dela Dumnezeu; aceasta este uriciune în fața lui Dumnezeu. Pentru ajungerea acestui scop, Satan a înstreinat mintea și

creaturi. Cuvintele lui Isus se unesc cu cele înșirate aici: „Pentru că ce este ales între oameni, uriciune este înaintea lui Dumnezeu.“ (Luca 16:15) Despre lucrurile urâte citim: „Aceste șase urește Iehova, ba șapte sunt lucrurile ce sunt în uriciune: Ochi mândri, limbă mincinoasă, și mâni ce varsă sânge nevinovat, inima ce unelțește gânduri rele, picioarele cele grabnice a face rău; martorul mincinos, care răsuflă minciuni, și cel ce seamănă desbinări între frați.“ — Proverbe 6:16—19.

¹⁹ Intreaga preoțime a organizației lui Satan, împreună cu mai mari turmelor sunt vinovați de aceste uriciuni. Sunt mândri îngâmfati, mințesc despre așezemintele lui Dumnezeu, pe popor îl îndeamnă, să alerge să verse sânge nevinovat în război, și din toate puterile lor se nizuiesc, ca să înstreineze pe popor dela Dumnezeu. Faptele lor nelegiuite atunci și-a atins culmea, când Federația Bisericilor Americane, a editat următoarea proclamație nelegiuită:

„A sosit timpul, ca lumea să fie organizată în interesul dreptății, adevărlui și al stărilor umane. În acest scop ca creștini ne vom ținea de datorință, ca la conferințele de pace ce vor urma, să ne nizuim să formăm liga națiunilor. O astfel de ligă nu numai că este o unelaltă de pace, dar mai cu seamă este expresia politică pe pământ al împărăției lui Dumnezeu. Baza Ligii Națiunilor o are în evanghelie. Dupăcum evanghelia astfel și aceasta are de scop să propage pacea și bunăvoința față de oameni pe pământ. Precum evanghelia, astfel și aceasta sună fiecăruia.

„Eroii au murit înzadar, dacă din gloria lor nu se va naște un cer nou și un pământ nou în care să locuiască dreptate. — II Petru 3:18

„Spiritul bunăvoinței numai biserica o poate da, fără de aceasta Liga Națiunilor nu poate sta.”

²⁰ Astfel în locul împărăției lui Dumnezeu, a cărui rege va fi Christos, această parte religioasă a organizației lui Satan, cu cuvinte și cu o purtare mândră, au dat ființă Ligii Națiunilor, atât de prețuită de oameni. Liga Națiunilor este întemeiată numai pentru aceea, ca să întoarcă poporul dela Dumnezeu și Christos, deci este un lucru pustiitor, așezământul lui Satan și înaintea ochilor lui Dumnezeu o uriciune a pustiirii. Un traducător așa traduce aceste cuvinte: „uriciune teribilă“: imitarea împărăției lui Dumnezeu este într'adevăr o uriciune.

²¹ Că Liga Națiunilor este mult apreciată de oameni, aceasta o adeverește minunat faptul, că dupăcum au publicat ziarele, 140 000 preoți ai difreitelor sisteme s'au ocupat cu propaganda, ca să silească corpurile legiuitoare a Statelor Unite să între în Liga Națiunilor și s'o aproabe. Liga Națiunilor a fost lăudată, ca fiind un lucru, ce are menirea să întemeieze pe pământ pacea și buna înțelegere între oameni, prin care fapt au sucit în modul cel mai fărădelege înțelesul cuvintelor lui Iehova, pre care le-a vestit prin ingerii săi omenirei, cașicum s'ar referi la dâșii. Aceasta purtare a lor într'adevăr se potrivește de minune cu expresia de „uriciunea pustiirii“ deoarece înstreinează popoarele de pe pământ dela Iehova și întoarcé inimele lor către un așezământ omenesc.

²² Invățătura care înlătură sacrificiul perpetuu, palitatea a început s'o introduce; la „timpul sfârșitului“, și protestanții amintiți au aprobat aceasta învățătură diavolească, dar și mai apăsât și mai hotărât, întrucât au negat valoarea de răscumpărare a jertfei lui Isus Christos. Conducerea pe terenul uriciunei pustiirei, a avut-o o anumită preoțime protestantă, și în acesta au fost sprijiniți de toate sistemele religioase. Astfel deci toți fac parte din organizația Diavolului. „Uriciunea pustiirei“ Satan a ridicat-o prin reprezentanții săi în locul sfânt, și anume în locul împărăției lui Dumnezeu (care va avea de rege pe Christos). Aztăzi numai o clasă este pe pământ care stă departe de aceasta „uriciune a pustiirei“, și este deosebită de ea; anume unșii lui Dumnezeu, poporul sfânt care pune mărturie.

²³ Isus aprobând pe aceia, care sunt credincioși față de Iehova și regele său, a zis: „De accia când veți vedea „uriciunea pustiirei“, despre care a vorbit proorocul Daniel, așezată în locul cel sfânt (cine citește, să înțeleagă), atunci cei ce vor fi în Iudea, să fug la munți.“ Isus spune aici clar și lămurit, că uriciunea pustiirei va fi văzută la sfârșitul veacului. El spune celor credincioși, că ei trebuie să vestească evanghelia despre Iehova și împărăția sa spre mărturie popoarelor de pe pământ. Cei credincioși împreună lucrează în acest lucru, astfel ei sunt în Iudea (într'un spirit de preamărire a numelui lui Iehova), și ascultând de sfatul lui Isus, sunt devotați pe deplin împărăției lui Dumnezeu și Christosului său. Deci întrebarea este, că faptele nestrămutate, cum se unesc cu cele 1290 zile profețite de Daniel?

Isus a vorbit despre un singur lucru, adică „înlăturarea sacrificiului perpetuu și încetarea „uriciunei pustiirei“, trebuie să fie niște fapte realizate la începutul celor 1290 zile, prin urmare trebuie să arătăm faptele, care arată, că aceste lucruri într'adevăr au avut loc. Dacă putem stabili timpul, când aceste fapte au avut loc, atunci vom putea să calculăm căteva 1290 zile, până ce ajungem la capăt. Liga națiunilor a fost prezentată la sfârșitul lunii Ianuarie 1919, cași „întruchiparea împărăției lui Dumnezeu de pe pământ“. Pe baza cronologiei Bibliei, cele 1290 zile corespund cu trei ani și șapte luni. Socotind trei ani și șapte luni dela Ianuarie 1919, ajungem la Septembrie 1922. Deoarece conform Scripturii și al faptelor, cele 1290 zile trebuie să le luăm în înțeles literal, pe drept putem deduce, că și pe celelalte lucruri ce sunt în legătură cu aceasta putem aplica această regulă.

²⁵ Se poate lua ca sigur, că sfârșitul celor 1290 zile, și lucrurile ce au urmat, trebuie să fie spre mângăierea și încurajarea poporului lui Dumnezeu, dealtfel n'ar fi avut nici un înțeles însemnarea acestor lucruri. Pentru adunarea lui Dumnezeu este de mare importanță „timpul sfârșitului“, și servește spre mângăierea și ajutorul ei, deoarece aceasta înseamnă începutul împărăției lui Dumnezeu; sfârșitul celor 1290 zile, și lucrurile ce i-au urmat, erau lucruri interesante, mângăietoare și de ajutor pe seama adunării lui Dumnezeu, deoarece aceste au semnat sfârșitul sfărâării puterii poporului sfânt al lui Dumnezeu. Putem aștepta deci, că cele 1290 zile și lucrurile ce i-au urmat, au o însemnat mult im-

portantă, mângăietoare, și încurajatoare pentru poporul lui Dumnezeu. — Romani 15 : 4.

²⁶ Cele 1290 zile, dupăcum dovedesc faptele nestrămutate, precum am și zis, s'au început la sfârșitul luni Ianuarie 1919. Socotind dela acest timp trei ani și șapte luni, se sfârșesc la începutul luni Septembrie 1922. Ce a urmat atunci, ce a fost încurajator, mângăietor și spre ajutorul poporului lui Dumnezeu? În acest timp s'a adunat poporul consacrat al lui Dumnezeu (fiind compuși din bărbați și femei de diferite naționalități), la un mare congres în Cedar Point, Statul Ohio din America. Programul și decurgerea acestui program a fost stabilit dinainte, fără, ca să fi cugetat cineva la accia, că acele zile ar avea oareșcare însemnată importantă. La acest congres, la conferința reprezentanților diferitelor limbi și națiuni, s'a rostit mai întâi expresiunea: „Vestiți pe Rege și împărăția sa!“ Dela acel timp încoace a început să ia proporții mai mari activitatea în serviciul lui Dumnezeu, și vestirea evangheliei împărăției a fost mai bine organizată, și executată cu mai mare zel, ca până atunci. Atunci s'a ivit cu putere cugetul, că revărsarea spiritului sfânt a doua oară despre care a profetit Ioel atunci a avut loc. Cu ocazia acestui congres, la conferința generală al diferitelor naționalități, s'a adus o rezoluție, care apoi a fost răspândită între popoarele de pe pământ, în milioane de exemplare; această rezoluție între altele a conținut următoarele: Iehova este singurul și adevăratul Dumnezeu; Isus Christos este eliberatorul și răscumpărătorul omenirii; valoarea jertfei lui Isus Christos a fost negată de preoțime și de mai marii turmelor; iar când s'au pus pelângă înființarea Ligei Națiunilor, și cu toatecă accia era așezământul lui Satan, pe care Dumnezeu o va nimici, au aprobat-o, defăimând pe Domnul și împărăția sa; dar Liga Națiunilor cu toate acestea trebuie să dea faliment. (Vezi T. V. din 1 Decembrie 1922)

²⁷ La sfârșitul celor 1290 zile precis, când au pus la o parte sacrificiul perpetuu, și în locul lui, adică în locul împărăției lui Dumnezeu, au așezat un așezământ omenesc, „uriciunea pustiirei“, au început unșii lui Dumnezeu să vestească, că creștinătatea și-a arătat necredincioșia față de Iehova pe față, și astfel a devenit de uriciune în fața lui Dumnezeu. Aceasta cu hotărâre se poate spune, că pe seama unșilor Domnului a fost timpul de încurajare, ajutor și improspetare. Toții unșii, care au aprobat hotărârea amintită mai sus adusă în Cedar Point, prin aceasta au primit o mare binecuvântare, încurajare și mângăiere dela Domnul. Acele lucruri care s'au întâmplat atunci din îngăduinta Domnului, despre cari Domnul a prezis mai înainte, trebuie că a avut mai mare însemnată, decât accia, că s'a făcut întâmplător. Chiar dacă se crede de o nimica toată, cu toate acestea, trebuie să amintim ca un lucru de mare importanță, că în program, ziua accia în care s'a rostit lozinea „vestiți pe rege și împărăția sa“, era însemnată ca „ziua accia“. Dumnezeu prin profetul său a zis: „Aceasta este ziua pe care Iehova a făcut-o, să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa!“ — Psalm 118 : 24.

²⁸ Că hotărârea susamintită nu numai cei unși, au privit-o ca un eveniment însemnat al istoriei, se poate

vedea din editorialul ziarului american „Bridgeport (Conn) Herald“:

„In timp ce Pasa Kemal cu glas tunător pretinde înaintea porților Constantinopolului, ca autoritatea a supra Dardanelelor să fie redată Turciei, și leul britanic se grăbește, ca să trimită trupele sale pe pământul semilunei (Turciei). spiritul revolutionar al Rusiei roșii. periclitează toată Europa cu bolșevizmul, și poporul american se înfurie pentru prețurile mari a alimentelor. în urma alor două greve al minerilor de cărbuni; se merită ca să examinăm cum se cugetă asupra acestei crize a lumii una din cele mai mari și mai active organizații creștinești din lume.

„La un congres mare ținut nu demult în Cedar Point. Ohio, la care au luat parte mai bine de douăzeciimii membri zeloși la conferințele Asociației Internaționale a Studenților în Biblie. Din hotărârea lor ce au adus asupra treburilor lumii se vede, că ei nu sunt mulțumiți cu starea morală și spirituală actuală a lumii, cu bărbații de stat și cu procedura Ligei Națiunilor.

„Neținând seamă de părerea personală, față de părerea exprimată în hotărâre, hotărârea adusă în fața publicului merită să fie privită, ca un eveniment istoric; ea reoglindește colorată al părerii celor mai mulți membri ai bisericii veacului nostru.

„Acest document. această conferință modernă despre lupta eternă dintre Dumnezeu și Satan, constituie un obiect important de învățatură pe seama unui cercetător sufletesc!

„Noi am dori să vedem pe d-nii Lloyd George, Clemenceau, Venizelos, Lenin, Hughes, sau Root, și să auzim părerile lor când citesc aceste rânduri.“

Timp binecuvântat

²⁰ Daniel în stare inspirată a scris următoarele: „Fericit cine va aștepta și va ajunge la o mie treisute treizeci cinci de zile.“ (Daniel 12 : 12) Aceasta s'a scris fără îndoială spre ajutorul, mângăierea și încurajarea unșilor lui Dumnezeu; pentru că numai aceia singuri. care stau cu credincioșie în acel timp, sunt într'adevăr fericiți. Înțelesul cuvântului evreesc, care în acest text este tradus de „stau“, înseamnă „așezare într-o cetate. statornicie, nestrămutare“. Acest înțeles este foarte potrivit. Venirea Domnului la templul său în anul 1918. a constituit pe seama poporului lui Dumnezeu începutul încercărilor, și mulți dintre aceia, care au mărturisit. că au făcut legământ cu Domnul, au căzut. Dar aceia, care deatunci încoace au stat neclintiți lângă Domnul, au fost binecuvântați în mod minunat, și ei au vestit neconținut timpurile binecuvântate și preamărirea numelui lui Iehova. Ei privesc unii în ochi altora, împreună își înalță vocea; ei vorbesc și cântă despre lucrurile mărețe făcute de Iehova. — 52 : 8 : 12 : 2—6.

³⁰ În înțelesul cronologiei Biblicii, cei 1335 zile fac trei ani și opt luni și jumătate. Deoarece am înțeles, că cele 1290 zile s'au sfârșit la 1 Septembrie 1922, care timp a servit spre încurajarea poporului lui Dumnezeu, se poate aștepta. că și cele 1335 zile constituie un astfel de timp, când poporul lui Dumnezeu se poate aștepta la binecuvântări extraordinare. Socotind trei ani și opt

luni și jumătate dela 1 Septembrie 1922, ajungem la mijlocul lunei Mai 1926. Imediat după acest timp au urmat astfel de evenimente, care au avut însemnătate de mare importanță pentru poporul lui Dumnezeu, și au adus ajutor și mângăiere. În Londra, capitala Angliei, unșii lui Dumnezeu au ținut un mare congres timp de șapte zile, începând dela 25 Mai 1926. La această adunare generală, între altele a fost adusă o hotărâre, care a comunicat următoarele cu domnitorii lumii: London este capitala imperiului Britanic, capitala „fiarei“; imperiul Britanic este puterea cea mai mare din lume; Satan este Dumnezeu său; Părintele Ligei Națiunilor este Satan, iar muma ei sete Britania; Iehova pe Christos l'a denumit de domnitorul de drept al pământului și l'a așezat pe El pe tronul său; iar acum chiamă pe domnitorii națiunilor de pe pământ, ca să fie credincioși față de Christos, domnitorul de drept al pământului și să i se supună.

³¹ Obiceiurile fățarnice confesionale, care au mai rămas în mare măsură printre frați, care erau numai culcușul fățarnic, cu ocazia acestei mari conferințe au primit lovitură de moarte. Frații și-au recunoscut mai bine datorințele lor și privilegiile lor, ca până atunci, ca să rupă legătura cu orice obicei pedinafară, și să vestească adevărul cu curaj și nefricoși. Dintre toate lucrurile misionare pe câmpul de luptă aranjate până atunci, acun cu aceasta ocazie s'a putut obține rezultatul cel mai strălucitor. Mulți frați, chiar și bătrâni, care au luat parte la acest mare congres, care niciodată nu au lucrat în serviciu până atunci, cu aceasta ocazie au ieșit afară în lucru cu cea mai mare bucurie, cu cel mai mare rezultat, și cu curaj și împărțire au lucrat spre binecuvântarea cea mare și de presă pentru muncii și muncii. Cu ocazia acestui congres, 120.000 frați au sărit și au fost împărțite printre popor. Despre acest congres darea de seamă o face revista, (1926, în engl.) și într'o propoziție se arată: „Nu se poate face un lucru asemenea nici într'o altă ziua de serviciu al vre-unui mare congres!“

³² Frații au fost foarte însuflețiți. Ei au știut, că au făcut tot ce au putut mai bine, ca să se supună poruncii lui Iehova: „Voi sunteți martorii mei, că eu sunt Dumnezeu“. Acesta a fost un timp binecuvântat, și încă și aceia s'au bucurat, care erau încăpăținați, au multumit lui Dumnezeu, că se mai pot bucura de harul lui Dumnezeu.

³³ Dela acest timp începând, tot timpuri binecuvântate au umblat pentru aceia, care sunt în Christos. Fulgerele lui Iehova nu au încetat de a lumina, și au dat o icoană clară poporului lui Dumnezeu despre scopurile sale: Dumnezeu i-a nutrit încontinuu cu cuvântul său; unșii sârguincioși în serviciul său, s'au bucurat de iubirea și aprobarea binecuvântată a lui Dumnezeu. Începând de atunci, Dumnezeu neconținut descoperire înaintea copiilor săi multe lucruri pe care până atunci nu le-au putut înțelege. Intre altele am putut înțelege din harul lui Dumnezeu următoarele: servul; teascu; piatra așezată în Sion; prizonerii; scutul Celui prea înalt; bunățile asigurate lui David; fulgerele lui Dumnezeu; altarul din Egipt; stăpânirile înalte; priceperea cărții Iov; și alte lucruri scumpe.

³⁴ De atunci încoace ne-a ajutat Domnul, ca să putem înființa ateliere necesare pentru confecționarea cărților, și astfel să putem produce mari cantități. El a trimis afară pe acestea sa credincioasă, ca să pună adevărul său în mâna poporului; iar pentru netezirea drumului ne-a ajutat, ca să putem folosi radiofonia în mare măsură. Maidemult niciodată nu s'au bucurat cei unși de astfel de timpuri fericite. Serviciul răspândirii cărților s'a însuflețit, și unșii ascultând de poruncile lui Iehova cu mare bucurie iau parte împreună la vestirea evangheliei despre împărăția sa și la lauda numelui lui Iehova.

³⁵ Dupăcum vedem, Mihael a trebuit să se scoale la „timpul sfârșitului“, a trebuit să vină un timp de mare strămtoare, studierea sărguincioasă a cuvântului lui Dumnezeu și înmulțirea cunoștinței poporului lui Dumnezeu; așa se vede deci, că în 1799 nu s'a întâmplat nimic ce ar fi împlinit această profeție. Iar faptele arată, în 1914 și încoace multe lucruri s'au întâmplat ca împlinirea profeției. Vedem, că la sfârșitul celor 1260 zile, trebuie să se sfârșească „sfărâmarea puterii poporului sfânt al lui Dumnezeu“, și mulți trebuie să se curețe, ca să poată înțelege înțelesul acestei profeții. În anii 1799 sau 1829 nu s'a întâmplat nimic, ce ar fi împlinit această profeție. Acele două perioade, adică „timpul sfârșitului“ și cele „1260 zile“ nu pot fi una și aceeași. Dupăcum am văzut, cele 1290 zile au trebuit să se sfârșească în acel timp, când nesocotirea sacrificiului perpetuu va fi completă, și uriciunea pustiirii va fi stabilită și va sta în locul cel sfânt. Inșă dupăcum am văzut în anul 1829 nimic nu s'a întâmplat ce ar fi împlinit această profeție. Dimpotrivă faptele amintite mai sus arată că până la 1919 până la 1922 multe lucruri s'au întâmplat ca împlinirea acestei profeții. Vedem, că răstimpul de 1335 zile trebuie să se sfârșească într'un timp binecuvântat pentru „poporul sfânt“; dar nimic pozitiv nu arată, că în 1874 s'ar fi întâmplat ceva pe terenul acesta, cu toatăcă acel timp arată începutul prezenței Domnului și al netezirii drumului înaintea lui Iehova. Timpul fericit nu putea avea loc înainte de venirea Domnului lui templul său pentru curățirea ei; și aceasta nu s'a întâmplat înainte de 1918. Dacă examinând Scriptura și faptele, ajungem la concluzia, că „timpul sfârșitului“ este un timp binestabilit, și că atunci trebuie să aibă loc, când Dumnezeu pune pe tron pe regele său, și că aceasta s'a întâmplat în 1914, celelalte profeții și fapte, dupăcum am arătat, se potrivesc de minune cu aceasta. Cuprinzând pe scurt aceste profeții și timpul lor, vedem următoarele:

³⁶ Începutul stabilit al „timpului sfârșitului“ este 1914 1 Octombrie.

³⁷ Cele „1260 zile“ s'au sfârșit în Aprilie 1918;

³⁸ iar cele „1290 zile“ în Septembrie 1922.

³⁹ Zilele fericite dela sfârșitul celor „1335 zile“, s'au început în Mai 1926 și vor ținea în veci.

⁴⁰ Aceasta o dovedesc și următoarele lucruri: Începând cu anul 1918, decând Domnul a venit la templul său să facă judecata, s'a întâmplat căderea și ciuruirea celor neapropați. Din aceștia s'a format apoi „servul nelegiuit“ profețit, care nu au înțeles profețiile descoperite dreptat și așa de minunat de Iehova, popo-

ruului său. Ei s'au răscolat împotriva lui Dumnezeu, Christos și al adevărului ce a dat Dumnezeu poporului său; și au purtat dușmănește față de serviciul curajos și neînfricat de nici o piedecă al mărturisirii pentru numele lui Iehova, și-au rânjit dinții împotriva acelor, care cu bucurie au luat parte la serviciu; gurile lor le-au deschis spre ocară, defăimând pe fiul mumei lor, pe frații lor cu care au făcut împreună legământ. Adevărul nu l'au înțeles, ceiaze profetul Daniel motivează cu următoarele cuvinte: „Nelegiuiții nu vor înțelege!“ — Psalm 50 : 17, 21; Daniel 12 : 10.

⁴¹ Aceia care sunt strănși în templu și sub mantia dreptății, au înțeles profețiile și cu bucuria ce o au în Domnul zic: „Mă bucur în Iehova, sufletul meu este vesel în Dumnezeul meu, căci m'a îmbrăcat în vestmântul mântuirii, m'a învelit cu mantia fericirii, ca pe un mire ce-și pune podoaba, și ca pre o mireasă ce se împodobește cu sculele ei.“ (Isaia 61 : 10) Ei au devenit membrele Sionului, și ascultând de poruncile lui Dumnezeu, s'au purtat cuminte; ei strălucesc ca martorii lui Dumnezeu. (Psalm 50 : 2) Ei au fost curățiți de Domnul, ca „să poată aduce daruri îndreptate Domnului“, adică cu preamărirea plină de bucurie a lui Iehova și cu servirea lui cu consacrare desăvârșită. (Daniel 12 : 10; Malachi 3 : 3; Evrei 13 : 15) Ei nunumai că au înțeles descoperirile profețiilor, ci s'au mai și bucurat și se bucură încă, că pot să preamărească pe Iehova și „pot să vestească lucrurile sale mărețe printre popoare“. Ei se bucură de un privilegiu binecuvântat!

⁴² Cartea lui Daniel se sfârșește cu o comunicare ce se referă personal lui. Chiar dacă Domnul nu i-a permis, ca să înțeleagă profeția, i-a zis: „Dară tu-te până va veni sfârșitul (până la timpul când clasa preumbrită de Daniel va fi completă) tu vei odihni (în moarte) și te vei scula iarăș odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor.“ Aceasta desigur înseamnă, că dupăce adunarea lui Dumnezeu va ajunge la desăvârșire și în glorie cerească, Daniel va fi sculat din morți și pentru justificarea cuvântului și al numelui mărit al lui Iehova, va trăi pe pământ ca om desăvârșit.

Intrebări pentru studiul berean

- 1, 2. La ce a fost îndrumat Daniel în privința lucrurilor, pe cari a trebuit să le însemne în urma vedeniei? Arată însemnătatea anului 1914 din punctul de vedere al a) împlinirii Daniel 12 : 1; b) împărăția lui Dumnezeu; c) sîtuația domniei lui Satan.
- 3, 4. Ce a văzut atunci Daniel? Explică întrebarea lui Daniel și răspunsul ce l'a primit!
- 5—6. Arată, dacă anul 1799 a însemnat oare împlinirea profeții „cu privire la sfărâmarea poporului sfânt“ și în privința celor „1260 zile“?
- 7—9. Descrie evenimentele care consună cu profeția și stările și examinează timpul care se potrivește cu aceasta!
- 10—12. Arată din Scriptură și din fapte, când s'a întâmplat „sfărâmarea“ (împrăștierea) și că a fost aceia cea din urmă?
13. Ce se poate acuma vedea clar pe terenul descoperirii profețiilor în privința sistemului lui Dumnezeu?
- 14—17. Arată cele două evenimente, care semnalează începutul celor 1290 zile! Ce trebuie să înțelegem sub în-

lăturarea sacrificiului perpetuu? Arată în ce măsură au luat la aceasta parte elementele religioase a organizației lui Satan, atât protestanții cât și catolicii!

18—20. Explică însemnătatea „uriciunei pustiirii“! Descrie cum s'a înființat!

21—22. Arată în ce măsură au luat parte la ea catolicii și protestanții, cași împlinirea profeției! Arată identitatea poporului sfânt amintit aici!

23. Cine va vedea „uriciunea pustiirii“ așezat în locul sfânt? Hotărăște identitatea aceluia, care se află „în Iudea“ și explică întrucât fug aceștia între munți!

24—28. Explică epoca de 1290 zile! Descrie evenimentul însemnat, care a arătat sfârșitul timpului aceluia! Înșiră câteva lucruri care dovedesc importanța acestui eveniment!

29. În ce scop s'a însemnat lucrul amintit în Daniel 12 : 12? Cine sunt aceia, care au stat și întrucât au fost ei feriți în timpul așteptării lor?

30—32. Descrie evenimentul ce s'a întâmplat în Mai 1926, ca și o parte din fericirea, de care au avut parte toți aceia, care au așteptat cu credincioșie!

33—34. Arată unele din cele multe lucruri, prin cari poporul credincios al Domnului s'a împărțășit de binecuvântări, în înțelesul împlinirii profeției! (versul 12)

35—39. Spune în câteva cuvinte dovezile pentru „un timp, timpuri și jumătate de timp“, „cele 1290 zile“ și „1335 zile“ însemnate de Daniel!

40. Arată întrucât sprijinește dovezile de mai sus expresiunea „nelegiuții vor nelegiui și dintre cei nelegiuți nimenez nu va înțelege“, ceiace dovedește și împlinirea acestei profeții!

41. Ce stare și privilegiu binecuvântat au primit cei supuși?

42. Explică înțelesul declarațiunei ce privește numai persoana lui Daniel, dela sfârșitul cărții Daniel!

W. T. 15. Decembrie 1929.

T-ia sosit lumina

Lumina ți-a sosit
Sioane, și ziua
Când puterea asuprăți
Ți-a răsărit deja.
O scoală dar strălucind
Imbrăcat în soare,
Răspândind lumina
Prin multe popoare.

În gloria-ți deplină
Așa vei ajunge,
Dacă toate le vei face
Pentru împărăție.
Privind numai spre țântă
Mergi 'nainte zelos,
Fie bucuria ta
A servi credincios!

Lumina asupra ta
Pân' a fi plin crește,
Umblă în ia neincetat
Domnul te păzește.
Rămâi pe calea, care
lumina ți-arată
Si vei domni
În împărăție.

Stabilirea timpului

„Tu însă Daniele ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până a timpul sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.“ — Daniel 12 : 4.

DUMNEZEU l'a dăruit pe Daniel cu vedenia lucrurilor din viitor, și pe acestea le-a lăsat să fie însemnate de el, în înțeles profetic. Atât faptele cât și Scriptura arată, că aceste însemnări Daniel nu le-a făcut în folosul său. Daniel a dovedit supunere deplină față de Iehova; el este unul dintre profeții sfinți ai lui Dumnezeu. Pentru aceasta reprezintă pe acei unși credincioși ai lui Iehova, care vor trăi pe pământ la timpul sfârșitului.

² Cercetătorul profețiilor știe bine, că adeseori faptele descoper mai mult, decât numai împlinirea profețiilor. Unele profeții se împlinesc odată în mic, iar pe urmă într'o măsură cu mult mai mare. Iar alte profeții în părți, care părți ilustrează înaintea întreaga împlinire. Într'un anumit timp s'a susținut părerea, că „timpul sfârșitului“ a început în 1799 și s'a sfârșit în 1914, și că „sfârșitul timpului“ îl arat mai cu seamă înfrângerea papalității din acel timp. Această concluzie cu toate că în aparență este sprijinită de mai multe fapte, totuși nu formează o dovadă convingătoare.

Înțelegere

³ După ce a avut vedenia, Daniel s'a străduit s'o înțeleagă. Așa a zis: „Iată că înaintea mea stătea cineva, care avea înfățișarea unui om. Și am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat și a zis: Gavriile tâlcuiește-i vedenia aceasta!“ (Daniel 8 : 15, 16) Daniel a dorit cu multă ardoare, ca să înțeleagă vedenia. Punctele mai importante erau, înțelegerea timpului și al vedeniei. Daniel spune în însemnare continuând: „El a venit atunci lângă locul unde eram; și la apropierea lui m'am înspăimântat și am căzut cu fața la pământ. El mia zis: Fii cu luare aminte fiul omului, căci vedenia privește vremea sfârșitului! Apoi mi-a zis: Iată îți arăt ce se va întâmpla la vremea de apoi a mâniei, căci vedenia acesta privește timpul sfârșitului.“ (Daniel 8 : 17, 19) Aceste cuvinte într' adevăr trebuie să însemne aceia, că vedenia numai la „timpul sfârșitului“ se poate înțelege, și că numai aceia vor înțelege, cari sunt preumbriți prin Daniel, și cari vor trăi pe pământ în timpul acela hotărât. Din cuvintele lui Daniel reesă, că el

n'a înțeles însemnătatea vedeniei, citim: „Eu am auzit, dar n'am înțeles.“ — 12 : 8.

* O dovadă pe mai departe, că vedenia nu se putea înțelege înainte de timpul stabilit al sfârșitului, ne servesc cuvintele: „Du-te Daniele, căci cuvintele sunt sigilate și ascunse până la timpul sfârșitului.“ (Danel 12 : 9) Nici chiar în timpul stabilit nu vor înțelege toți această profecie, ceiace dovedesc cuvintele „dintre cei nelegiuți nu vor înțelege, dar cei înțelepți vor înțelege“ — din 12 : 10. Aceia sunt nelegiuții, care au fost luminați în oareșcare măsură ce privește hotărârile lui Dumnezeu, dar deoarece au călcat legământul, au devenit nelegiuți pe la „timpul sfârșitului“. Unii ca aceștia nu înțelege vedenia. Cei „înțelepți“ sunt fără îndoială aceia, care prin faptul, că cu multă grijă caută să îplinească condițiunile legământului, sunt credincioși față de Dumnezeu și cu bucuria împlinesc poruncile sale, se poartă înțelepțește. Aceasta înseamnă, că nunumaică sunt ascultători ai cuvântului lui Dumnezeu, dar sunt și împlinitori sâr-guincioși ai voinței sale.

Insemnătate

* Deci cuvântul „timpul sfârșitului“ are o mare însemnătate; acest timp trebuie să fie deodată cutimpul înțelegerei vedeniei. La căderea lui Sedekia, și ducerea evreilor în prinoșarea din Babilon, Satan a devenit dumnezeu în acești lumi. Babilon, care a avut de domnitor pe Nabucodonozor, cu această ocazie a devenit o împărăție universală. Aceasta înseamnă începutul timpului națiunilor. Daniel și-a dorit să știe mai cuseamă despre însemnătatea acestui timp și a cerut de la Dumnezeu mai multe lumini. Dumnezeu a ascultat rugăminta lui dar răspunsul pe care l'a primit Daniel, era un astfel de secret, pe care nu l'a putut înțelege.

* Ingerul lui Iehova l'a asigurat pe Daniel, că este un om foarte plăcut înaintea lui Dumnezeu, și că va înțelege vedenia. Aceasta este odovadă pe mai departe, că toate cele însemnate, au fost însemnate spre binele celor plăcuți lui Iehova ce vor trăi în timpul sfârșitului pe pământ, și că priceperea acestor lucruri va fi spre ajutorul, mângâierea și încurajarea poporului iubit al lui Dumnezeu. (Romani 15 : 4; 1 Corinteni 10 : 11) Când a vorbit ingerul lui Daniel despre „timpul sfârșitului“, desigur a vorbit despre timpul, când poporul lui Dumnezeu va fi eliberat, adeca, despre sfârșitul timpului națiunilor, a lumii lui Satan, când poporul lui Dumnezeu va fi cu totul deosebit de lumea lui Satan.

* Papalitatea formează o parte a organizației lui Satan, deci este o parte a domniilor națiunilor, și se poate afirma curaj, evenimentele împlinite asupra papalității, arată la o mai mare împlinire dela „timpul sfârșitului“. Cu ocazia pertractării profetiei trebuie să deosebin împlinirea preumbitoare, ce arată la împlinirea clară a profetiei, de împlinirea definitivă. Dupăcum se vede, în cartea lui Daniel nu se amintește ceva mult despre papalitate. Este fapt cunoscut, că ce pricește anul 1799, istoria ne relatează lucruri importante. Revoluția franceză, și evenimentele în legătură cu ea, precum și lovitura ce a suferit papalitatea sunt evenimente de mare importanță, dar dupăcum vom vedea, nu erau totuși lucruri atât de

mari, ca să poată figura ca împlinirea acestei mari profetii. Dupăcum se vede, că peccând s'a arătat înfrângerea puteri și influenței mondiale a papalității, ar arăta începutul „timpului sfârșitului“, i s'a dat o mai mare importanță, decât aceia, la ce ne autorizează Biblia. Mai bine așa s'ar putea spune, că lucrurile însemnate în istorie despre războaiele lui Napoleon, despre papalitate și alte evenimente însoțitoare, au condus la „timpul sfârșitului“. Dar faptul, că „timpul sfârșitului“ stabilit de Domnul, s'ar fi împlinit prin acest eveniment al istoriei universale, nu se prea poate susține.

Mihail se scoală

* Cu privire la „timpul sfârșitului“ citim: „Căci în timpul acela se va scula Mihael, patronul cel mare, care stă pentru fii poporului său, și deși va fi timp de strămtorare, cum nici o dată n'a fost, decând a stat poporul până în timpul acela, totuși în timpul acela va scăpa poporul tău, tot ce se va afla scris în carte.“ (Daniel 12 : 1) Înțelesul cuvântului „Mihael“ este: „care este un dumnezeu“, deci este un nume ce se poate aplica lui Isus Christos, marele reprezentant al lui Dumnezeu. Despre aceste lucruri Scriptura vorbește lămurit hotărât.

* Despre Isus citim cu privire la timpul dupăce s'a suit la cer: „Zis-a Iehova Domnului meu: șezi de a dreapta mea, până voi pune pe neamicii tăi așternut picioarelor tale.“ (Psalm 110 : 1) Timpul sfârșitul așadar este un timp stabilit cu strictete, și acest timp trebuie să fie timpul când Iehova va trimite pe reprezentantul său; este acel timp, care înseamnă punerea capătului domniei lui Satan. Aceasta nu înseamnă imediat nimicire a lui Satan și al puterii sale, ci numai atât, că Dumnezeu în acel timp începe să arunce pe Satan jos din cer. Dela începutul domniei națiunilor până la sfârșitul ei, Satan a domnit ca dumnezeul lumii acesteia, fără să fi fost împiedecat de Iehova. „Toiagul puterii tale-l va trimite Iehova din Sion, să domnești în mijlocul neamicilor tăi.“ Aceasta arată începutul atacului Domnului Isus Christos împotriva lui Satan.

* Tot despre acest timp este scris: Mulțumim ție Doamne Dumnezeu Atotțiitorul, care ești, și care erai și care vii, și pentrucă ai luat puterea ta cea mare și ai început să împărățești.“ (Apocalips 11 : 17) După această imediat a început un timp al strămtorare, asemenea căreia n'a fost decând sunt națiuni până la acel timp. Să examinăm, numai, că în acest text nu este scris, că această strămtorare va fi cea din urmă, sau că aceasta va pune capăt tuturor neazurlior. Pentrucă din cuvintele Domnului Isus reesă, că strămtorarea din urmă va avea loc mai târziu. (Matei 24 : 21, 22) Această strămtorare de mai târziu este numită de „ziua bătăliei celei mari“ Dumnezeului Atotputernic, în care organizația de pe pământ al lui Satan va fi nimicită cu desăvârșire.

* Invățăceii Domnului Isus erau evrei, și ei totuși cași ceilalți evrei au sperat că se va pune capăt domniei păgânilor. Isus a instruat pe apostoli despre sfârșitul veacului; probabil, că sub acest lucru ei au înțeles sfârșitul domniei națiunilor, adeca „timpul sfârșitului“ amintit de Daniel. Invățăceii l'au întrebat pe Isus, că ce fel de semne vor caracteriza venirea aceluia timp. Isus le-a răspuns că între altele vor fi: o mare strămtorare, un

război mondial, nedumerirea națiunilor, foamete, și epidemii. Le-a spus, că toate aceste lucruri, vor arăta numai începutul durerilor; prin aceste cuvinte, El a privit la închisă aceasta chestie. După înțelesul lucrurilor, Isus a comunicat învățăcelilor, că începutul strămtoriei va arăta timpul sfârșitului veacului națiunilor, sau al lumii lui Satan, și zilele de strămtorare vor înceta pentru puțin timp, în care timp în aparență depăce „se va vesti evanghelia împărăției lui Dumnezeu la toate popoarele spre mărturie“. Maideparte Isus a mai prezis, că după, terminarea acestei mărturii, sfârșitul se va încheia printr-o astfel de strămtorare, de care n'a mai văzut lumea decând stă, și nici nu va mai fi“. Deci cuvintele sale vestesc înainte nimicirea deplină a organizației lui Satan la timpul stabilit de dânsul.—Matei 24: 8, 14, 21, 22.

¹² Dacă pe toate aceste texte le comparăm și luăm în socoteală, că toate acestea trebuie să consune una cu alta; și dacă asemănăm cu ele faptele bine cunoscute, vom putea recunoaște ușor, că „timpul sfârșitului“ a început în 1914. În 1799 nu s'a întâmplat nimic, ce ar acoperi în așa măsură profețiile acestea ca 1914.

¹³ Deoarece însă Dumnezeu a spus profetului Daniel, că profeția va fi ținută sub sigil, „până la timpul sfârșitului“, putem presupune rațional, că sigilul numai după 1914 a fost desfăcut, și profeția despre timpul stabilit al sfârșitului numai după 1914 s'a putut înțelege lămurit. Unii au încercat, să unească faptele trecute istorice cu „timpul sfârșitului“, aceasta au încercat-o unii în năzuința lor sinceră de a afla descoperirea secretului. Năzuința lor desigur a fost lucru plăcut înaintea Domnului, deoarece această năzuință a lor a dovedit dorul din partea lor de a căuta voia Domnului. Aceste lucruri s'ar putea considera ca împlinire în parte, care a inchipuit o împlinire mai mare și mai deplină, precum și înțelegerea ei cu ocazia împlinirii la „timpul sfârșitului“, stabilit precis de Domnul. Evenimentele istorice înregistrate în mod profetic de Daniel, evenimentele care conduc la „timpul sfârșitului“ stabilit, arată, când va fi descoperită vedenia. Trebuie luat în considerare, că lucrul principal a fost înțelegerea vedeniei referitoare la poporul ales al lui Dumnezeu, și azi tot acesta este lucrul principal. Pentru Daniel era de mare importanță să înțeleagă, dar pentru unșii lui Dumnezeu preumbrăți prin Daniel, este cu mult mai important. Vedenia nu a fost comunicată în folosul lumii, nici pentru oamenii ce stau în afară de poporul ales lui Dumnezeu. Trebuie ținut seamă de faptul, că nu există nici o dovadă, că Mihael s'ar fi sculat în anul 1799, și că acest an ar fi fost urmat de o strămtorare mare. Față de această părere, toate faptele dovedesc pelângă aceia, că Mihael în 1914 s'a sculat și și-a luat puterea și a început să domneasca, și imediat a urmat strămtorarea mare.

Cautarea (cuvântului lui Dumnezeu)

¹⁴ Tot în acel timp i s'a comunicat lui Daniel, că profeția trebuie să rămână sub sigil până la „timpul sfârșitului“. „Mulți o vor citi, și cunoștința se va mulți“. Împlinirea acestei profeții, cercetătorii profețiilor au văzut-o în aceia, că oamenii vor călători pe pământ cu ajutorul locomotivelor, vapoarelor, automobilelor, avioanelor, și alte unelte de călătorie rapidă; și că aceasta

se referă la înmulțirea cunoștinței în legătură cu marea circulație de pe pământ. Această explicare este potrivită și deplină în aparență, deoarece concluzia aceasta o sprijinesc faptele văzute. Știința și comunicația rapidă a propășit mult în anii din urmă.

¹⁵ Însă trebuie să ținem seamă de faptul, că poporul Domnului nu are nici o însărcinare în legătură cu dezvoltarea științei și al inventării mașinilor. Din studierea îngrijită al armoniei acestei profeții, reesă mai cu seamă aceia, că profeția are un înțeles mai profund decât, s'a presupus până acum. Cu privire la propășirea locomoțiunii rapide și al științelor, acest citat a fost aplicat pentru a dovedi, că Daniel era un profet adevărat al lui Dumnezeu. În timpurile mai recente a trăit o femeie anume „mama Shipton“, care a profetit încă asemenea lucruri. Însă pe ea nici un adevărat uns al lui Dumnezeu nu o privește de profetul adevărat al lui Dumnezeu. Deci să vede de lucru potrivit, ca să cercetăm înțelesul mai profund al acestor cuvinte ale lui Daniel.

¹⁶ Ce înseamnă cuvântul „căutare“? Înseamnă oare, că oamenii vor cutriera dintr'un loc într'altul pe niște unelte de călătorie rapidă? Lucru pe care l'ar putea vedea oricine din lume? Ar însemna aceasta un lucru deosebit pentru unșii lui Dumnezeu? În II Cronica 16 : 9, tot acest cuvânt se folosește; aici citim următoarele: „Căci Domnul își întinde privirile peste tot pământul, ca să sprijinească pe aceia, a căror inimă este întreagă a lui.“ Aceasta desigur nu înseamnă, că Domnul la mare repezeală voește să pună pe probă pe unii, ca apoi să poată arăta puterea sa față de ei în mod milos. Este evident, că aici este vorba, că pe toți aceia au făcut legământ cu El, Dumnezeu îi pune la probă aspră. În acest scop pe fiecare care numai este al lui, îl urmărește cu privirile sale, oriunde să fie pe acest pământ. Pentru aceasta Iehova desigur nu trebuie să călătorească; dar prin aceia, că își întinde privirile împrejur, cercă pe toți, și față de cei credincioși își arată puterea.

¹⁷ Domnul prin Ieremia a lăsat să se însemne: „Cutrierați ulițele Ierusalimului, uitați-vă întrebați și căutați în piețe dacă se găsește un om, dacă este vre unul care să înfăptuiască ce este drept, care să se țină de adevăr, și voi ierta Ierusalimul.“ (Ieremia 5 : 1) Cuvintele asemănătoare a acestui text înseamnă negreșit, că trebuie căutat cu sârguință și pe fiecare trebuie pus pe probă cu îngrijire, pânăcând poți găsi pe unul, care este aprobat de Domnul. Acest text nu înseamnă, că trebuie cutreerat de ici colca pe niște unelte de călătorie, dar cu toate acestea, însemnările folosite în acest text se unesc cu expresiunile aplicate de profetul Daniel pe „timpul sfârșitului“.

¹⁸ Profetul Zaharia a scris următoarele la îndrumarea lui Dumnezeu: „Mânele lui Zorubabel au întemeiat casa aceasta, și mânele lui o vor sfârși; și tu vei cunoaște, că Iehova Dumnezeuul oștirilor m'a trimis la voi. Căci cine va disprețui ziua acestor mici începuturi? Bucura se vor când vor vedea cumpăna în mâna lui Zorubabel, acești șapte ochi ai lui Iehova, cari cutrieră tot pământul.“ (Zaharia 4 : 9, 10) Și în acest text aceiaș expresiune obvine ca la Daniel, dar nicidecum nu înseamnă

că se face o călătorie dela un loc la altul, și nici nu înseamnă că numai în mod ușuratic în fugă trebuie examinat ceva. Aici este vorbă simplă, că examinarea necesită cunoștință precisă, examinare și cumpănire. Inseamnă să avem o cunoștință lipsită de greșeli, se referă la astfel de știință, pe care exclusiv numai spre lucruri potrivite o folosesc. Aceasta ne îndeamnă să examinăm mai profund cuvintele lui Daniel.

¹⁹ Profetul Amos (8 : 11, 12) vorbește despre un astfel de timp, când pământul va suferi foamete, dar nu după pâine, ci după ascultarea cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă foame nu pentru cei ce sunt atenți, ci pentru aceia, care nu se interesează. Profetul spune mai departe despre acest timp: „Și vor merge dela mare până la mare, și se vor duce dela miazănoapte până la răsărit, căutând cuvântul lui Dumnezeu, dar nu-l vor afla.“ Este un lucru cunoscut în general în timpurile mai recente, că mulți care se susțin de creștini, sub conducerea preoților necredincioși, au căutat cunoștința pretutindeni, numai în cuvântul lui Dumnezeu nu, și-au închis urechile față de cuvântul lui Dumnezeu. Dimpotrivă cei ce cu sânguință au cercetat în cuvântul lui Dumnezeu, chiar în timpul prezent au primit din el mai multă cunoștință, ca niciodată până atunci. Cuvântul „cercetare“ nu înseamnă o călătorie rapidă dela un loc la altul, și nici nu o căutare ușuratică. Acest cuvânt înseamnă fără îndoială căutarea cu sânguință, îngrijire și nu ușuratec al unui lucru important, dar aceia care nu în cuvântul lui Dumnezeu, ci în alt loc cercetează, nu îl vor afla.

²⁰ Versul 12 : 4 din Daniel după traducerea Cornilescu așa se prezintă potrivit: „Atunci mulți o vor citi și cunoștința va crește.“ Citirea (cercetarea) înseamnă studiere temeinică, examinare. Acest text așa este tradus și de traducerea Elberfeld și Scandinavia.

²¹ Deci dacă luăm în socoteală cum aplică și alți profeti cuvântul „cercetare“, vedem că în acest text, și după înțelesul armoniei din text, cuvintele lui Daniel înseamnă examinarea și studierea cuvântului lui Dumnezeu în timpul sfârșitului de copii săi credincioși; acum a sosit timpul, când clasa servului poate să înțeleagă cuvintele profetului. Și deoarece cuvântul lui Dumnezeu este scris pe seama poporului său cu care stă în legământ, și nu pentru cei necredincioși (Romani 15 : 4) și deoarece profetul spune, că în timpul sfârșitului mulți o vor cerceta, și că cunoștința se va mulți, se poate aștepta că poporul lui Dumnezeu se va împărtăși deo cunoștință mai mare, și că aceasta nu se referă la înmulțirea cunoștințelor oamenilor din lume.

²² Dupăcum se vede înțelesul mai profund al cuvintelor lui Daniel este următorul: „În timpul stabilit și hotărât“, adică „în timpul sfârșitului“ unșii lui Dumnezeu vor studia cu sânguință cuvântul lui Dumnezeu, care va fi atunci descoperit, deoarece a sosit timpul stabilit de Dumnezeu pentru înțelegerea lui, și fulgerele lui vor lumina cuvintele sale, și vor descoperi intențiile sale; cunoștința poporului său se va înmulți în proporție cu aceasta. Și aceasta și corespunde cu faptele. Credincioșii, acum în „timpul sfârșitului“ au primit o iconă clară despre profecie. Aceasta o întărește și pilda din fecioarele. — Matei 25 : 1—8.

²³ Acest cuget este sprijinit și de cuvintele sus-amintite ale profetului Amos. Profecția proorocului Amos a fost scrisă cu 250 de ani înainte de Daniel. Amos a profetit despre un timp, când va fi foamete în privința ascultării cuvântului lui Dumnezeu, când mulți vor căuta ceva răspuns mulțumitor. Declarația Domnului făcută prin Amos trebuie să se unească și cu cuvintele scrise mai târziu de Daniel. Amos a arătat la un timp ciudat. Inșă profecția lui Daniel — acopere toate perioadele veacului națiunilor, înțelegând și timpul sfârșitului. Imprejurarea aceea, că la timpul stabilit al sfârșitului trebuie să se cunoască înțelesul profeciilor lui Daniel și a lui Amos, trebuie să însemne, că aceste profetii nu se puteau înțelege înainte de „timpul sfârșitului“; dar cu ajungerea timpului stabilit, se va descoperi înțelesul profeciilor lui Daniel și a lui Amos. Cine se va împărtăși atunci de privilegiul înțelegerii acestor profetii?

Cei înțelepți

²⁴ La aceasta întrebare Daniel răspunde în modul următor: „Mulți se vor curăți, se vor albi și se vor lămuri, dară nelegiuții vor nelegiui și nimenea din nelegiuții nu va înțelege: ci înțelepții vor înțelege.“ (Daniel 12 : 10) Aceste cuvinte a profetului, arată că la timpul sfârșitului numai cei înțelepți vor înțelege profecția. Din cuvintele profetului mai reesă, că aceia, care vor înțelege și cunoaște profecția, trebuie mai întâi „să se curățească și să se albească.“ Concluzia ce se poate trage din profecție arată, că următoarele evenimente vor avea loc într-un timp: Mihael se va scula; vor citi (cerceta); poporul lui Dumnezeu va fi probat și curățit; și profecția o vor înțelege.

²⁵ Satan desigur a folosit papalitatea în scopul, ca să murdărească pe poporul mărturisit al lui Dumnezeu. În deosebite cazuri au probat niște oameni buni, ca să curățească pe poporul lui Dumnezeu de aceste murdării. Mișcarea reformistă a lui Martin Luther a pornit fără îndoială din bună credință, dar nu a reformat nimica. Organizația de sub Luther a devenit organizația Diavolului, și va și rămânea. Aceia, care atunci cu toată sinceritate s'au lipit de organizația reformată, nu peste mult au dat titluri măgulitoare oamenilor; pentru acest lucru i-a nesocotit Dumnezeu. Mișcările reformiste conduse de Wesley, Campbell, Miller și alții, toate s'au prăbușit; și aceia care au format mișcările acelea organizate, au căzut în aceeași cursă a lui Satan, și au devenit o parte al organizației lui. Dintre cei ce s'au consacrat cu toată inima lui Dumnezeu, desigur nici unul nu va aproba, că Societatea Evanghelică formată în 1846, ar fi adus reformarea și curățirea deplină a poporului lui Dumnezeu.

²⁶ Intre cei ce se susțin a fi poporul lui Dumnezeu, cea mai mare mișcare reformistă era aceia, în care a luat parte activă și fratele Russel, și faptele și Scripturile dovedesc, că nici aceasta nu a curățit deplin pe poporul lui Dumnezeu. Motivul ni-l arată următoarele cuvinte a profetului lui Dumnezeu: „De n'ar zidi Iehova casa, înzădar s'ar osteni cei ce o zidesc; de n'ar păzi Iehova cetatea, înzădar ar veghea pázitorul.“ (Psalm 127 : 1) Năzuințele serioase, cinștite a oamenilor buni, ce tindeau curățire reformistă și purificare,

fără îndoială erau lucruri plăcute în fața Domnului, dar oamenii nu au putut duce la îndeplinire această lucrare pedepă; aceasta numai Domnul singur poate s'o implinească.

²⁷ Daniel vorbește despre o lucrare de curățire, de făcut la sfârșitul lumii. Din alte texte reeșă și aceia, că în ce timp trebuie să se facă această lucrare, și că cine o va face. Dumnezeu ne descoperă prin profetul său Malachi, că înainte de 1918, la un anumit timp, Domnul Isus ca solul lui Dumnezeu și încredințatul său extraordinar, a făcut o lucrare de pregătirea drumului înaintea lui Iehova. După aceia la timpul hotărât și stabilit deodată a venit la templul său. Pentru ce vine El la templul său? Scriptura ne răspunde: Ca să judece și să facă curățirea! „Iehova în sfântul său templu, Iehova al cărui tron este în cer, Ochii săi privesc, pleoapele sale cearcă pre fiii oamenilor, Iehova cearcă pre cel drept, iar pre cel nelegiuit și pre cel ce iubește silnicia, urește sufletul său. El va face să ploaie peste cei nelegiuiți fulgere, foc și pucioasă, vânt arzător va fi partea paharului lor.“ — Psalm 11 : 5—7.

²⁸ Când Malachia arată, că în timpul în care vine Domnul la templul său, poporul lui Dumnezeu va suferi probe înfocate și persecuțiuni, întărește cele spuse mai sus; așa vorbește: „Căci el este ca focul topitorului și ca leșia albitorului“. El va curăți adevărurile reprezentate de argint și le va face să fie înțelese lămurit; și vedenia în acest timp se poate înțelege. Domnul șade, ca să probeze, să curățească și să lustruiască pe aceia, care au făcut legământ cu Dumnezeu, ca să fie devotați cu totul lucrului lui Iehova, îi despărțește cu totul de organizația lui Satan. „Cum șede acela și topește și lămurăște argintul, așa va lămuri el pre fii lui Levi, și ca aurul și argintul îi va curăți, așa că vor aduce lui Iehova daruri îndreptate.“ — Malachi 3 : 3.

²⁹ Cei ce pot rezista focului, se curătesc, se albesc și se bucură de aprobarea lui; ei devin membrele servului lui Dumnezeu. Această lucrare se face în „timpul stabilit al sfârșitului“; nu oameni, ci Domnul va duce-o la îndeplinire. Este clar înaintea oricui, că această lucrare nu o pot face oamenii, aceasta trebuie s'o facă Domnul. Din compararea versurilor Daniel 12 : 10 și Malachi 3 : 3, reeșă, că cuvintele ambilor profeti se referă la același timp și la aceeași lucrare de curățire. Scriptura și faptele văzute dovedesc cu putere, că „timpul hotărât al sfârșitului“ înseamnă sfârșitul vârstei domniei neîntreruptă a națiunilor, adică sfârșitul lumii, anume al domniei neîntrerupte a lui Satan; acest timp a sosit la 1914. Atunci a așezat Dumnezeu pe tron pe fiul său iubit și l'a încredințat să arunce afară pe dumnezeul stăpânirii națiunilor. (Psalm 2 : 6; 110 : 2) În urmă în 1918 a venit la templul său, și a început la curățirea sau judecarea acelor, care susțineau că sunt poporul său. Din aceasta urmează, că persoanele nelegiuite amintite de Daniel sunt aceia, care au încheiat odinioară legământ cu Domnul, erau și luminați în oareșcare măsură, dar în cursul probei au căzut. Iudecata așa sună: „Cei nelegiuiți nu vor înțelege.“ Cei curățiți au primit aprobarea Domnului și deoarece ei sunt dintre cei înțelepți, privilegiul lor este, ca să înțeleagă aceste cuvinte, pentru că acelea trebuie să fie înțelese de cei înțelepți.

³⁰ Cine sunt cei înțelepți? „Fiul ia seamă la înțelepciunea mea și pleacă urechia ta la mintea mea.“ (Proverbe 5 : 1) „Cel ce ascultă sfatul, este înțelept.“ (Proverbe 12 : 14) Cel înțelept este tare în Domnul, și își întărește puterile. (Proverbe 24 : 5) Cel înțelept ascultă și ia seama la cuvântul Domnului, și cu bucurie i se supune. Cu îngrijire studiază Scriptura, examinează dovezile și „cercetează“ în înțelesul cuvintelor profetului, și prin acesta se mărește cunoștința sa din hotărârile lui Dumnezeu. După cuvintele profetului Daniel, aceștia vor înțelege descoperirea profetiei, după curățirea ce o face Domnul în biserica sa.

³¹ Din cuvintele lui Daniel și a Domnului reeșă, că clasa celor răi sau nelegiuiți se va descoperi sub judecata bisericii. (Daniel 12 : 10; Matei 24 : 48; 25 : 26) Cei nelegiuiți nu vor înțelege.“ „Cei nebuni urăsc învățăturile morale.“ (Proverbe 1 : 7) Ei numai în ochii lor sunt înțelepți. (Proverbe 3 : 7; 26 : 12) Acești nebuni disprețuiesc învățătura și sunt urâți atât de oameni cât și de Domnul. (Proverbe 24 : 9; 15 : 9; 16 : 5) Totodată las să arătăm, că nici revista noastră nu este desăvârșită; dar cu toate acestea, Domnul totuși a folosit-o în scopul ca să comunice prin ea poporului său. Revista noastră a dat îndemnul poporului lui Dumnezeu, ca să studieze mai temeinic și mai îngrijit cuvântul și adevărurile lui Dumnezeu. Cu toate că nici un singur membru al Societății de pe pământ nu este desăvârșit, Domnul totuși pe aceia îi folosește ca martori ai lui, care sunt pedepși devotați lui.

³² Aceia, care în adunare ocupă rolul de bătrâni sau sfătuitoari, sunt răspunzători față de Domnul, și dacă batjocoresc revista și declară, că aceia este „numai o foaie murdară, ce conține prostii“, prin aceasta numai starea lor rea de inimă o arată. Dar așa este, că unii așa se poartă față de organul prin care Domnul nutrește pe poporul său. În realitate ei, nu atacă revista, ci pe Domnul, care poate să-și facă treburile și care folosește în acest scop pe uneltele sale pe care le-a ales. Domnul spune, că la timpul sfârșitului pe unii ca aceștia îi scoate afară dintre poporul său, deoarece s'au mândrit foarte și au apucat pe calea fărâdelegii. (Matei 18 : 42) Deci din această cauză nu înțeleg ei. Cuvintele lui Daniel, că cei nelegiuiți nu vor înțelege, nu se pot aplica la persoanele lumesti din organizația Diavolului, pentru că aceia niciodată nu au stat în relație de legământ cu Iehova, prin urmare numai la aceia se pot aplica aceste cuvinte, care au stat odată în legătură de legământ cu Dumnezeu, dar au călcat legământul.

³³ Acum dacă ne întoarcem la profeta lui Amos, vedem (Amos 8 : 11—14) că în înțelesul cuvintelor sale se cuprinde timpul judecării poporului lui Dumnezeu și neaprobării celor necredincioși. Aceasta profetie s'a împlinit în oareșcare măsură în Izrael după corp, dar în măsură deplină se va împlini în Izraelul spiritual. Împlinirea o arată lămurit starea inimii acelor, care au căzut afară din favoarea lui Dumnezeu, și acum încă tot aceasta situație se poate vedea. „Cei ce jură pe păcatul Samariei, și cari zic: Dane viu este Dumnezeu, și viu este drumul tău Beer-Seba! Vor cădea și nu se vor mai scula!“ — Amos 8 : 14.

³⁴ Păcatul Samariei a fost păcatul lui Ieroboam, care a lăsat să facă viței de aur, pe care i-a ridicat în Dan

și Beer-Şeba. Păcatul era acela, că au înființato organizație streină, nu pe aceia, pe care a folosit-o Dumnezeu. Ieroboam a lăsat să se facă idoli de aur și așa a vorbit către izraeliți poporul ales al lui Dumnezeu: „Iacă zei tăi Izraele, cari te-au scos din pământul Egiptului.“ (I Regi 12 : 28) Ieroboam a declarat, că servește pe Iehova, dar în acelaș timp a făcut niște idoli, cu cari să înlocuiască pe Iehova; pentru aceasta numește profetul de „păcatul Samariei“ acest lucru.

³⁵ După ce judecata a început în 1918, au fost unii care s'au rupt dela organizația lui Dumnezeu, și sunt și acuma care fac așa; ei disprețuesc Societatea și revista, și totuși susțin că servesc pe Iehova. Așa zic: „In anii mai din urmă nu a apărut nici un adevăr în revistă.“ Ei susțin că cinstesc și servesc pe Iehova, dar față de aceasta declară, că numai după învățăturile serului credincios și înțelept (pe care ei îl țin de o singură persoană) se poate servi lui Dumnezeu. Ei spun, că acest om a fost acela, care a condus afară din Egiptul antitipic pe poporul lui Dumnezeu. Ei cinstesc mai mult pe om, decât pe Iehova Dumnezeu. Serviciul lor dumnezeesc îl fac conform ordinațiunei omenesti; pentru aceasta este asemănată purtarea lor „păcatului Samariei“. Ei duc foame după ascultarea cuvântului lui Dumnezeu, dar nu au înțelepciune. Prin cineva, care reprezintă pe poporul său credincios, nu voi căuta, spre nezi unul nu voi linguși; căci nu știu linguși; altfel într'o clipeală m'ar răpi Făcătorul meu.“ (Iov 32 : 21, 22) Este fapt evident, că Dumnezeu nu are plăcere în aceia, care dau titluri măgulitoare oamenilor. Cuvintele lui Elihu se referă la toți aceia, care se poartă așa.

³⁶ „Timpul sfârșitului“ se poate cuprinde în următoarea explicare scurtă: Vârsta națiunilor a început în 606 în Chr. Chăși trebuie să se sfârșească într' un timp, care arată sfârșitul lumii de sub domnia lui Satan, ca Dumnezeu ei. Anul 1914 arată clar sfârșitul vârstei națiunilor, adeva a lumii lui Satan, precum și pașii aceia, pe care Dumnezeu îi face în acel timp prin Christos, în anul aruncării afară a lui Satan. Scriptura și faptele stabilesc „timpul sfârșitului“ în anul 1914. In acest timp s'a sculat Mihael, și tot în acest timp s'a început un timp de strămtorare de care n'a mai fost decând e lumea. In acest timp s'a sculat o națiune împotriva altei națiuni, stăpânire împotriva altei stăpâniri, ca niciodată până atunci.

³⁷ Apoi în anul 1918 Domnul a venit la templul său și a început la curățirea și lustruirea acelora, care susțin, că au făcut legământ cu Domnul. In acest timp au început mulți să „cerceteze“ (vezi paragraful 14), și cu sânguință și îngrijire au căutat adevărul, și cu îngrijire și temere de Dumnezeu au început să studieze adevărul descoperit lor prin harul lui Dumnezeu. Pentru aceasta a sporit atât de mult cunoștința între poporul adevărat și uns al lui Dumnezeu. Inmulțirea cunoștinței cei înțelepți au primit-o cu bucurie, au urmat sfatul Domnului și cu bucurie au împlinit poruncile lui Dumnezeu; luând parte activă la serviciu, ei s'au străduit din toate puterile lor să preamărească pe Iehova Dumnezeu. Fiind ei înțelepți, au și cunoștință; ascultă de Domnul, și strălucesc ca martorii lui. — Daniel 12 : 4, 10; Matei 13 : 43.

³⁸ Datorința clasei celor unși între altele stă și în aceia, ca să conducă clasa celor întemnițați la credincioșia față de Domnul, și să-i pregătească să fie aprobați de Iehova. Pentru aceasta spune Daniel: „Cei ce au întors pe mulți la dreptate, vor străluci ca stelele în etern și perpetuu.“ Dacă ei rămân cu credincioșie și înțelepciune în serviciul mărturiei îmbucurătoare despre numele și lucrurile lui Iehova, atunci vor străluci în etern. Deci „timpul“ hotărât al „sfârșitului“ înseamnă timpul acela, în care (fiindcă Domnul a prezis aceasta) trebuie să se descopere profetia. Fulgeerele lui Iehova luminează pe maideparte, și descopăr scopurile sale care amăsurat promisiunilor sale, sunt însemnate în cuvântul său. Aceasta o văd cei înțelepți și se bucură; prin serviciul lor laudă pe Iehova Dumnezeu și lucrează cu deplin devotament și sânguință.

Intrebări pentru studiul berean

1. 2. Cine a fost Daniel? De ce natură este istoria însemnată în cartea lui Daniel, și ce scop are? Ce se poate spune despre modul împlinirii unor profetii biblice?
3. 4. Ce s'a întâmplat după ce Daniel a văzut vedenia? Explică însemnătatea cuvintelor ingerului, timpul, înțelegerea vedeniei și aceia, că cine vor fi aceia care vor înțelege!
5. 6. Descrie evenimentele, care arată începutul „vârstei națiunilor“! Ce a dorit Daniel să cunoască? Ce i s'a spus? Spre binele cărora a trebuit să servească explicarea?
7. In ce relație stau evenimentele din 1799 cu „timpul sfârșitului“?
- 8—10. Ce înseamnă expresiunea: „Mihael se scoală“? In ce relație stă timpul acestui eveniment, cu „timpul sfârșitului“, și cu ceia ce ne indică Psalmul 110 : 1—2, și Apocalips 11 : 17?
- 11—13. Citează răspunsul pe care l'a dat Isus învățăceilor săi cum e descris în Matei 24 : 3! Cum recunoaștem deci „timpul“ hotărât al „sfârșitului“?
- 14, 15. Cum s'a explicat până acuma Daniel 12 : 4? Arată, unește aceste explicare cu armonia textului!
- 16—20. Fă comparație între textele, în care obvine cuvântul „cercetare“, ca să ariți ce înseamnă într'adevăr acest cuvânt!
- 21—23. Arată și alte traduceri, și numește astfel de evenimente, care sprijinesc explicarea publicată aici. Intrucât sprijinește corectitatea acestei explicări Amos 8 : 11, 12?
24. Citează Daniel 12 : 10, ca să ariți, când și de cine va fi înțeleasă profetia! Cum va fi făcută mai întâi de potrivită această clasă? Ce împrejurări trebuie să aibă loc în acest timp, ca să constituie împlinirea acestei profetii?
- 25, 26. Numește unealta cea mai importantă, pe care Satan a folosit-o spre murdărirea poporului lui Dumnezeu! Ce scop au urmărit mișcările reformiste? Intrucât au curățit pe poporul lui Dumnezeu? Motivează străduințele lor reușite ori nereușite!
- 27, 28. Compară cuvintele lui Daniel, Malachi și al psalmului 11 : 4—7, pentru a arăta lucrarea de curățire dela sfârșitul lumii, și rezultatul acestei curățiri?
29. Numește timpul, când trebuie să aibă loc această lucrare de curățire, și dovezile referitoare!

30, 31. Citează texte Scripturale, din care reeșă cine sunt cei „înțelepți“, și motivează pentru ce înțeleg profetia! Arată pe mai departe, cine sunt cei nelegiuiți, și că pentru ce nu au cunoștință!

32. Cine este maicuseamă în pericolul, ca să ajungă în clasa celor nelegiuiți, și pentru ce este acesta în pericol? Pentru ce este important pentru aceștia, chiar în dobit să se devoteze cu toate puterile lor față de Dumnezeu, adevărului său, canalul său și față de unalta aceia, pe care Dumnezeu o folosește ca să comunice cu poporul său în scopul mărturiei pentru împărăție? Arată că este periculos să scandaliza, și a ataca acele unelte, pe care Dumnezeu le folosește spre nutrirea poporului său!

33—35. Ce înseamnă păcatul Samariei? Arată împlinirea profetiei din Amos 8:11—14!

36. Să hotărăști și să explici pe scurt următoarele: „Timpul națiunilor“, „timpul sfârșitului“; lumea lui Satan; „Mihail se scoală“; „se scoală națiune împotriva altei națiuni, și împărăție împotriva altei împărății“; „solul meu va pregăti calea înaintea mea“; „deodată vine Domnul la templul său“; „mulți se vor curăți, albi și proba“; „mulți vor cerceta“; „cunoștința va crește“; „cei nelegiuiți se poartă nelegiuit“; „și dintre cei nelegiuiți, nici unul nu va înțelege“; „cei înțelepți vor înțelege“; „cari pe mulți duc la adevăr“; „vor străluci ca stelele“.

W. T. 1 Decembre 1929.

Fii vesel timpul a sosit

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit;

Fii vesel, fii vesel, deșertul va'nflori!

Fii Sionului cântă, deșertul reinviază.

Fii vesel, fii vesel timpul promis a sosit,

Fii vesel, fii vesel deșertul va'nflori!

Drapelul nost; innalt fâlfăe,

Popoarelor innuri cântă,

Serv și liber împreună,

tresalte de bucurie.

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit,

Fii vesel, fii vesel, deșertul va'nflori!

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit;

Fii vesel, fii vesel, Ierusalim cândtă!

Sion va face legile, apus și răsărit va asculta

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit,

Fii vesel, fii vesel, Ierusalim cântă!

In văi și peste coline,

Va fi vecinică 'nflorire,

Cânturi vesele răsună

De preamăriri și laudă.

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit,

Fii vesei, fii vesel, Ierusalim cântă.

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit;

Fii vesel, fii vesel, Christos e Regele.

Leopardul cu ied se joacă

Sionului rău nu face.

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit;

Fii vesel, fii vesel, Christos e Regele!

Lănci și săbii nu vor mai fi,

Fiere de plug vor făuri,

Groaza războaielor trece,

Peste tot pacea zâmbește.

Fii vesel, fii vesel, timpul promis a sosit;

Fii vesel, fii vesel, Christos e Regele!

Scrisori interesante

Din România

Iubiți frați în Christos!

Mulți au zis, că aici în România există o foame după cum spune Amos 8:11, și aceasta voim s'o întărim prin cuvintele noastre.

O femeie a cumpărat o carte care cuprinde adevărul, lesne care lucru a auzit și un membru al clasei capre-

lor acesta s'a dus la femeie și s'a răstit către dânsa: „Dă aici cartea aceia, ca s'o pun pe foc!“ Inșă femeia i-a răspuns: „Domnule părinte nu arunca această carte în foc, ci aceastăaltă!“ și cu aceste cuvinte i-a predat cărticeica pentru impozit, „pentru că această carte ne amărăște viața“. Dar cartea aceia, care ne mângăie și ne face să suferim mizeria mare, să n'o pui în foc!“

Puteti vedea deci iubiti frați, că și la noi este o mare foamete sufletească, cu toată aici chiar autoritățile împiedecă Evanghelia în modul cel mai nemilos. Noi cu toate acestea trebuie să facem tot ce putem, ca să nutrim pe aceia care sunt flămânzi cu spiritul, să-i mângâiem și să-i ajutăm. Noi suntem avizați la aceia, ca să așteptăm dela voi să ne provedeți cu cărțile de lipsă. Doară voi sunteți atât de mult binecuvântați cu aceasta! Și la noi sunt de aceia, care îi descrie Naum 2 : 3, care își lustruie sulitele. Ei se bucură sub steagul Domnului, al regelui lor și cu glas tare preamăresc pe Iehova Dumnezeu. — Osea 14 : 3.

Toți frații vă transmit salutările lor. Eu asemenea vă salut și vă doresc binecuvântarea Domnului, și vostru frate

în serviciul Domnului

S. I.

— Mulțumită pentru bunătatea lui Iehova

Iubite frate!

În cursul săptămânei de lucru ne-am bucurat de privilegiul, că conducătorul lucrului, a stat la noi două zile. Din cuvintele încurajatoare și sfaturile bune al acestui frate cu toții ne-am împărtășit de mari binecuvântări. Această binecuvântare s'a și văzut în rezultatul săptămânei de lucru. Alaltăieri, când am făcut raportul despre săptămâna de lucru, și am făcut sumarul, am fost foarte surprins, că la acest rezultat nicidecum nu m'au așteptat. În săptămâna de lucru în timp de 74 oare de lucru 13 frați au răspândit 112 cărți mari, 18 volume broșate și 500 broșuri. Ceiace comparat cu săptămânile precedente de lucru și socotind și aceia, că pe teritoriul nostru mulți sunt fără de ocupație, este un rezultat frumos. Din aceasta iarăș m'am convins de faptul, că Domnul conduce lucrul său și binecuvântarea lui ocrotitoare zace pe conducătorii lucrului. Eu sper, că mica noastră ceată de aici, și deacum încolo va putea da seamă de astfel de rezultate bune. Noi cu mare iubire ne gândim împreună la lucrul vostru și zilnic rugăm pe Domnul, ca să vă păzească în interesul binelui nostru și al poporului.

Când sa dă semnul pentru plecarea în lucru, numai șapte sau opt persoane suntem, care avem picioare bune, ca să mergem la lucru. Inșă când venim către casă, multă bucurie avem, că ne putem istorisi experiențele. Mai demult în perioada lucrului Hie de multeori neri nu am știut cum să petrecem duminica, afară de timpul adunării. Ne-am dus să ne plimbăm, și ne engețam la aceia, cum au putea ajunge mai de vreme în glorie. Azi asemenea mergem să ne plimbăm, adevă de dimineata de vreme în timp potrivit ne împachetăm cu hrană potrivită, cu sânguință umblăm în aerul curat, ducând apa vieții omenirei care infometează și insetează.

De altă dată ne osteneam ne făcând nimica, iar acum cu trupu ostent, dar cu inimă fericită ne întorcem dela lucru seara. Aceasta este deosebirea! Mai demult am dorit să cunoaștem cât de mare este bunătatea lui Iehova, aztăzi știm și din toate puterile noastre căutăm să mulțumim pentru aceasta.

Sper, că cu ocazia ieșirii voastre din săptămâna trecută și voi ați avut parte de mari binecuvântări; și pe maidéparte vă doresc harul Domnului în lucrul vostru.

Lupta continuă, mizeria tot crește, dar învingerea est sigură, pentrucă noi suntem tezaurul Domnului și menea nu ne poate strica.

Cu multă dragoste salut pe toți frații iubiti dela casa Bibliei, al vostru frate micuț

R. H.

Un nou mijloc de vestire

Iubiti frați în Christos!

În privința filmului studenților în Biblie arată în orașul nostru, vă facem cunoscut, că acesta e fost un film frumos și potrivit pentru punerea mărturie. Dar influența ce a avut asupra oamenilor, aceasta încă nu se poate judeca. În duminica după arătarea filmului în ziua de 11 Noiembrie am lucrat 15 frați în oraș, cu care ocazie o soră a întâlnit o familie, care în urma filmului văzut a comandat cinci cărți.

Vă salutăm cu multă dragoste, al vostru frate în Christos

A. W.

Din Cehoslovacia

În timp ce în Vinerea trecută lucram în centrul orașului N. . . ., Domnul așa a aranjat împrejurările, că aceasta ziua a devenit cea mai fericită pentru mine. Cam în timp de patru oare am răspândit șapte colecții a câte șase cărți împreună treizeci și două și afară de acestea încă cinci cărți și douăzeci și două broșuri. Un tânăr a mai cumpărat înainte de adunarea de seară două broșuri, deoarece după masă când l'am găsit nu avea bani la dânsul. Colecția a noua a cumpărat-o o soră iubită, care fiind bătrână nu poate să umble din casă în casă, dar iubește mult pe Domnul și lucrul său. Ea dorește, ca eu ajutorul Domnului să le împărtășesc cuiva în cursul săptămânei, ca și ea să iei parte de bucuria noastră. Nu e lucru plăcut? Lauda și preamărirea este a lui Iehova, care așa se îngrijește de lucrul său și de poporul său, că numai binecuvântare au cei credincioși.

În unele locuri se poate observa, că frații mai tineri în credință nu au curaj să se adreseze oamenilor mai de vază. De fapt însă aceasta nu ar trebui să fie așa, deoarece Domnul atât prin revistă, cât și prin lucrarea sa arată, că vestirea peste tot se cuvine acum, când este timpul chiar potrivit. Pentrucă azi și cei bogăți se luptă cu mari griji ca să-și păstreze averea și și lor numai regele cel nou poate să le deie mângâere. Pe cei religioși îi putem mângâia prin aceia, că le explicăm, că vine regele regilor, iar pe cei liberugetători și deșmanii clerului îi putem mângâia așa, că le explicăm despre profitorii lacomi.

Întotdeauna este de lipsă să ne încurajăm unul pe altul, și în toate — chiar și în lucrurile care se văd c totul neînsemnate — „trebuie să ne încredem în Iehova și nu în înțelepciunea noastră“. În toate căile noastre trebuie să-l recunoaștem ca să ne poată face drum neted și umblător înaintea noastră — Proverbe 3:5—10.

Eu mă bucur iubiti frați, că și eu pot să i-au parte din bucuria voastră și să vă încurajez, ca să nu ostentăți în drum.

Cu dragoste frățescă sunt în serviciul regelui, al vostru

O. I.